

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 jutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo vrednotno, neobklicana pisma se ne sprejemajo in rokopi si se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Stefan Gadina. Lastnik konsorcijskega "Edinosti" — Tiskarna "Edinosti", vplavne zadruge s omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 31-20

Za pol leta 15-60

Za tri mesece 7-80

za nedeljsko izdajo za celo leto 6-20

en pol leta 3-00

Zvezna armadna poročila.

AVSTRILJSKO.

DUNAJ, 8. (Kor.) Uradno se razglasi: 8. Julija 1917.

Vzhodno bojišče. — V Karpatih je zmoran sovražni topovski ogenj in neznatno polzovovalno delovanje. Pri Stanislavu je nadaljeval sovražnik svoje napade včeraj in danes jutraj z veliko žilavostjo; po ponesrečenem slabšem sunku je bil ob eni popoldne izvršen odločilni napad močnih, številno lažjih sil na naše postojanke na obeh straneh ceste Stanislav-Kalniš. Vsi napadi so se razbili ob hrabrem zadržanju in izvršnem skupnem delovanju vseh vrst orožja miškovske divizije. Sovražnik, ki je na malo točkah prodiril v naše prednje jarkove, je bil s takojšnjim protinapadom zopet vržen. Nov napad v večernih urah je potlačil že naš topovski ogenj. Tudi danes jutraj brez topovske priprave izvršen napad je bil brezuspešen. V dolini Bistrice Solotvinske, pri Hutli, je sovražnik istotako izvršil napad z močnejšimi silami. Znan slezijski polk št. 1 (cesar Franc Jožef) je v žilavem boju ohranil tu vse postojanke. V napadnih ozemljih prejšnjih dni, razven brezuspešnega sovražnega sunka jugozapadno Zborova, ni bilo nobenih večjih bojnih dejanj.

Italijansko in jugovzhodno bojišče. — Neizpremenjeno.

Nadčelnik generalnega štaba:

NEMSKO.

BEROLIN, 8. (Kor.) Veliki glavni stan, 8. Julija 1917.

Zapadno bojišče. — Armada kraljeviča Ruperta: Ob obali, v odseku Yperna in Wytschaete kakor tudi pri Lensu in med Somme in Oise menjač se močan topovski boj. Dočim so bili vzhodno Yperna angliški polzovovalni sunki zavrnjeni, so napravili naši polzovovalni oddelki severozapadno in zapadno St. Quentin ujetnike. — Armada nemškega cesarjeviča: Po močni topovski pripravi tokom dneva so izvršili Francozi proti večeru z znanimi silami napad vzhodno Cerny. Naval se je izobeno razbil v našem ognju in boju z ročnimi granatami. Enak neuspeh so imeli ponoči sunki proti našim jarkom južno La Borella in jugozapadno Aillies. Našim napadnim četam se je posrečilo napad na sovražno poljsko stražo pri Meunieru, južno ceste Laon-Soissons. V zapadni Sampanji je bil včeraj zjutraj odbit nov napad Francozov na gori Cornillet. Na levem bregu Moze je narasel topovski ogenj zvečer do velike srčnosti. Ponoči je bil izvršen močan francoski napad na vzhodno 304 in zapadno pobočje »Mrtvega moza«. Sovražnik je bil odbit. Za nekatere lose jarkov se boj še nadaljuje. — Armada vojvode Albrehta: Razven od časa do časa oživljenega ognja v lotarijski nizini in brezuspešnega boja v predozemlju prekopa Ren-Rodan, nobenih posebnih dogodkov. — V noči od 6. na 7. t. m. je prišlo razven metanja bomb blizu fronte tudi do zračnih napadov na nemško ozemlje. Sovražni letalci so zmetali na vestfaljsko industrijsko ozemlje, Trier in okolico, Mannheim, Ludwigs-hafen in Rodolpen skupno nad sto zažigalnih bomb. Vojška škoda ni bila povzročena. En sovražni letal je bilo uplenjeno. Zjutraj 7. Julija so nato naša letalska brodnjara napadla London. Ob 11 dopoldne so bili dokl, pristaniške naprave in zaboge izdatno obmetane z bombami. Konstatirani so bili nekini ognja in razstreliv. Eno angloško letalo je bilo nad Londonom sestreljeno. Bombe so bile vržene tudi na Margate, ob vzhodni obali Anglije. Naša letala so se vsa vrnila, razven enega, ki je moralo pristati na morju in je ni bilo mogoče več rešiti. V zračnih bojih in v obrambnih ognjih na fronti je bilo sestreljenih včeraj 9 sovražnih letal. Eno je sestrelil poročnik Wolff, ki je izločeval s tem 33. zmago.

Vzhodno bojišče. — Fronta princa Leopolda Bav. (Böhmska armada): Na bojišču med Stripo in Zotto Lipo Rusi po brezuspešnih žrtvah prejšnjih dni niso mogli obnoviti svojih napadov. Danes jutraj se je napad pri Zborovu, izvršen brez

topovske priprave, izgubonosno izjalovil. Pri Stanislavu so se včeraj in danes jutraj vršili boji. Avstroogrski polki so odšli tamkaj v boju iz bližine več ruskih divizij, katerih po našem uničevalnem ognju razredčeno vrste so prodirle v naše postojanke. Tudi pri Hutli, v gornji dolini Bistrice Solotvinske, je bil napad Rusov odbit. Pri ostalih armadah na vzhodni fronti je bilo bojno delovanje zmerno.

Macedonska fronta. — Položaj je neizpremenjen.

BEROLIN, 8. (Kor.) Wolffov urad poročja: Veliki glavni stan, 8. Julija 1917, zvečer.

Na Cheminu des Dames jugovzhodno Pargny-Filain nam je prinesel napad znatno dobiček na prostoru ter nad 700 ujetnikov. — Na vzhodu so danes Rusi pri Stanislavovem ponovno napadi ter pridobili na ozemlju.

Prvi generalni kvartirni mojster pl. Ludendorff.

TURSKO.

CARIGRAD, 7. (Kor.) Iz glavnega stanja se poroča: Na frontah nobenih važnih dogodkov.

SOVRAŽNA URADNA POROČILA. Italijansko poročilo.

7. Julija. — V odseku Pasubia, na pobočjih Malega Lagazuoi in v ozemlju Vodila (Tolmin) smo odbili sovražne patrulje, ki so se poizkušale približati našim črtam. Na Krasu je bilo delovanje naših izvidnih patrulj uspešno, čeprav jih je oviralo zbiranje sovražnih čet. Naša artiljerija je razpršila pri Monte Selugio na pohodu se nahajajoče sovražne kolone in vode v dolini Galmari, zadela skupino delavcev v gornjih dolinah Bele in Jezer-nice, prisilila sovražni ogenj na postojanke pri Vodicah k molku in uspešno ob-streljevala sovražne črte vzhodno Fajtega hriba in zapadno Sela. — V Albaniji so izvedla 6. t. m. sovražna letala raid na Valona, a jih je pregnal naš ogenj in so se morala vrniti. Škode ni bilo.

NEMSKI LETALSKI NAPAD NA LONDON.

BEROLIN, 8. (Kor.) Wolffov urad poročja: 7. t. m. so nemška letala ponovno uspešno napadla trdnjavo London ob bel-lem čevu. Nemška letala so se, iz-vezmši eno, vrnila vsa v domače pristan-išče.

DOGODKI NA MORJU.

BEROLIN, 8. (Kor.) Wolffov urad poročja: V Atlantskem morju je eden naših podvoznikov potopil zopet 23.000 ton. V Sredozemskem morju so potopili naši podvozniki zopet 11 pamikov in 39 ja-driac, skupno 50.000 ton.

PARIZ, 7. (Kor.) Podvoznik »Ariane« je bil dne 19. junija v Sredozemskem morju torpediran in potopljen. En oficir in del posadke je utonil, 9 mož je bilo rešeni.

LONDON, 7. (Kor.) Uradno se poroča: Nekl v Sredozemskem morju se nahaja-joči angliški iskalec min je dne 4. Julija zadel na mino in se potopil. Pogreša se 10 mož posadke.

HOMATIJE NA KITAJSKEM.

Novi cesar abdiciral.

PEKING, 7. (Kor.) Reuterjev urad poročja: Cesar se je odpovedal prestolu. SANGAJ, 7. (Kor.) Reuter javlja: Po-ložaj je zmeden, kakor nikoli prej. Štiri stranke obstojajo: republikanska, stranka birokratičnih republikancev s Tuan Tsi Yui na čelu, stranka Feng Kuo Hanga, o katerem se govori, da hoče postati pred-sednik provizorične vlade v Nankingu in stranka šangajskih republikancev, ki so poslali eno križarko iz Hai Hi v Hing Van-tav, da odpelje Lu Jang Junga v Sangaj.

Ententna konferenca v Parizu in ruska demokracija.

PETROGRAD, 8. (Pet. brz. ag. — Kor.) Provizorična vlada objavlja: Sredi Julija bo sklicana v Pariz konferenca zavezni-kov, na kateri se bodo razpravljala na balkanske zadeve nanašajoča vpraša-nja. Razen navodil, ki se nanašajo na čisto vojaška vprašanja, so dobili naši za-

se je v svoji neumnosti izogibal dve dolgi leti.

Takoj, ko se je vrnil, je pričel svoje prejšnje življenje in se nastanil v svojih sobah. Dve leti, ki ju je preživel na potovanju, sta očividno zakonsko ljubezen starega moža do njegove mlade žene izpremenili v skoraj očetovalno nežnost. Ko si je ogledal Avrorin paviljon in pri-merno pohvalil tamkaj združeno razkoš-nost in udobnost, je dovolil soprog, da naj le čisto mirno ostane v svojem dra-žestnem gnezdu.

Tudi napram Pavlini je bil enak nežen in ljubivnik kot prej.

Pred vsem ne pozabi, dragica moja, da sem zaukazal Colardu, da naj ugodi vsem tvojim željam, — je dejal svoj hee-ri, božajoč ji zlatorumne lase.

En sam človek ni imel pouda, da bi se bil veselil Brichetovega povratka, in ta je bil Hanibal, ki si je mislil, da bo mogel

stopniki na konferenci nalog, da zastopajo pri reševanju političnih vprašanj na Bal-kau stališče provizorične vlade ter se po-tregujejo zlasti za to, da se uveljavijo od-demokracije proglašena splošna načela vnanje politike. Ta navodila se nanašajo predvsem na grško vprašanje v zvezi z najnovejšimi dogodki. V tem vprašanju si nismo mogli kaj, da ne bi grajali sredstev, s katerimi se je izvršila nasilna nadome-stitev enega kralja z drugim kraljem. To nas je naklonilo, da smo se odrekli ude-ležbi naših čet na področju v južni Grški. Pri razgovorih, ki so se vršili z nami, smo se postavili na stališče, da je določitev vladne oblike Grške ter njene upravne organizacije izključno stvar grškega naroda, ter smo izjavili, da gredo simpatije ruskega naroda, ki se je ravnokar osvobo-dil izpod dinastične jarma, izključno le taki svobodni odločitvi grškega naroda samega. Brezpogojno je potrebno po-uderjati, da podajajo militarne opera-cije naših čet našemu glasu o mednarod-nih zadevah zvišano voljo in da se beseda na dejanja ruske revolucionarne armade opirajoče se ruske demokracije posebno upoštevajo. To je velike važnosti z ozirom na nameravano pariško konfe-rencio, katere dela se bodo gotovo vzaj-emno spajala z deli vseobsežne konference zaveznikov, ki se bo vršila v kratkem in ki jo provizorična vlada že pripravlja.

Italijansko časopisje proti plebiscitu v »neodrešenih« pokrajinah.

LUGANO, 7. (Kor.) Skoraj vsi italijan-ski listi razpravljajo (deloma v ostri me-dsebojni polemiki ter z izpadi proti Fran-ciji) o nemkem na pariški konferenci več-veletož 8. t. m. sprejetem dnevnem redu, glasom katerega naj bi bil cilj vojne po-bede uničenja pruskega militarizma, zdru-ženja Poljske in neodvisnosti Češke na eni strani gladke povrnitev Alzaško-Lo-tarinške Franciji, na drugi strani pa osvo-boditev in združitve avstro-ogrskih na-rodovosti Šele na podlagi plebiscita (ljud-skega glasovanja) teh poslednjih. Italijan-ski listi se z ogorčenjem upirajo proti temu, da bi bile takozvane pravice Italije na južno Tirolsko, Trst, štro in Dalmacijo navezane na kakršnokoli pogoj, in naj bi bil ta pogoj tudi ljudsko glasovanje, in da bi te pravice stale na nižji stopnji kot pa francoske pravice na Alzaško-Lotarin-ško. Med tem bo najbrž italijanska vlada potom kakega italijanskega prostozidarskega lista dementirala francosko verzijo onega dnevnega reda ali pa primerno in-terpretirala.

Bethmann-Hollweg pri cesarju Viljemu.

BEROLIN, 8. (Kor.) Cesar Viljem je sprejel opoldne državnega kancelarja v avdienci, ki je trajala poludrugeto uro.

Neresnične vesti o socialističnem ultimatu.

BEROLIN, 8. (Kor.) Wolffov urad poročja: V časopisju je razširjeno poročilo, da so socialistični voditelji izročili včeraj državnemu kancelarju političen ultima-tum. To ne odgovarja dejstvu. Socialisti so imeli kakor druge stranke s kance-larjem razgovor o političnem položaju in predložili pri tej priliki posebno želje glede mirovnega vprašanja in pruske volil-ne pravice. O kakih drugih specialnih stvareh se ni razpravljalo, o ultimatu pa sploh ni govora.

Hindenburg se je vrnil v glavni stan.

BEROLIN, 8. (Kor.) Wolffov urad poročja da sta se generalni vojni maršal Hindenburg in generalni kvartirni mojster Ludendorff po svojih poročilih cesarju v soboto vrnila v veliki glavni stan.

Govor dr. Rybáře

v zbornici poslancev dne 28. junija 1917.

(Konec.)

Pravica države in pravica narodov.

Nu, gospoda moja, včeraj smo doživeli še drugo razočaranje, ki je tudi jako grenko občutili. Je to večanje nemško-nemških strank, ali, da rečemo natančneje: nemškega Nationalverbanda. V imenu te zveze je govoril tu gospod po-slanec dr. Stölzel. Ta gospod je gotovo

nadaljevali svoje prijetno življenje, kot ga je imel pred Brichetovim prihodom.

Drugi dan po njegovi osvoboditvi so namreč prišli kapitanovi tovariši, ki so takoj časa smatrali Brichetovo palačo za gostilno, da bi povratek svojega prijatelja popraznovali z veselo gostbo. Vso noč je bil v drugem nadstropju, kjer je stano-val Hanibal, tak hrup, da je presenečeni Brichet vprašal, kaj je vzrok temu hrupu.

Ko so prihodnji dan Hanibalovi prija-telji prišli zopet na svoj nemno predzri način, da bi nadaljevali zabavo prejšnje-ga dne, jih je Brichet ustavil že v veži, jim povedal, da naj si za svoje hrupne veselice poiščejo druge prostore, ter jim čisto enostavno pokazal vrata.

Ko je izvedel kapitan vse to, je najprej zragljal cel leksikon kletvic, potem pa v silnem razburjenju planil iz sobe, da po-števno izpove onega, ki ga je navadno imenoval »starca«.

med najsimpatičnejšimi pojavami v parla-mentu in jako žal mi je, da moram tu na-stopiti proti njemu. Nočem biti oseben, marveč ga smatram le kot glasnika, kot eksponenta nemškega Nationalverbanda, ki je nastopil tu kot tak.

Gospod poslanec dr. Stölzel je v svojem govoru skušal obrazložiti vso strašno krivico, ki se nam je godila v teh treh letih, prelome ustave, protizakonitosti, da, še več: skušal jih je opravičiti. Smatral je izločenje parlamenta kot opravičeno, izjavivši, da parlament ne bi bil mogel votirati izjemnih odredb, ki so se ukre-nile. Saj je res, da parlament ni uvedel vojaške ljudske celje za civilne osebe, toda potrebne izjemne odredbe in določbe bi bil notiral tudi ta parlament, kakor je v letu 1912. zakon o vojnih dejavah, dežel-nobrambni zakon, vojni zakon, vojaško-kazenski pravdni red itd., kakor je tudi dovolil vse militarne kredite, ki so se kdaj zahtevali od njega.

Gospod poslanec dr. Stölzel se sklicuje na pravico države v sili. Nu, pojm te pra-vice je v juridiški znanosti zelo dvomljiv in sporen. Toda, gospoda moja, parla-ment, ki se zaveda svojega dostojanstva, svojega položaja, svoje važnosti, bo pri-znaval le zakonito pravico države v sili, le tako pravico v sili, ki se opira na za-kone, nastale v parlamentu ustavnim po-tom, na zakone, ki za potrebo sile previ-dajajo izjemne določbe ravno za slučaj sile; nikdar pa ne more in ne sme — ako se noče izneveriti samemu sebi — prizna-vati kake pravice v sili, ki namesto za-kona postavlja samovoljo, na mesto pra-vice enostaven in gol absolutizem. In to, gospoda moja, se je zgodilo. (Zivahno pri-trjevanje).

Ali, iti moramo še dalje. Gospod posla-nec dr. Stölzel je rekel, da država ima pravico do življenja in zato tudi pravico, da v slučaju sile ukrepa take odredbe. — Gospoda moja! Gotovo, država ima pra-vico do življenja, ali tudi ljudstva, narodi imajo pravico do življenja! (Zivahna po-hvala in ploskanje). In če ima država po-nazoru gospoda dra. Stölzela pravico, da v slučaju sile porabi silo, potem imajo narodi v slučaju sile pravico do rabe sile. (Zivahna pohvala in ploskanje). Ta te-orija ni morda le moja teorija; ne, gos-poda moja, tej teoriji so pritrili tudi na-ši državniki. Ko je izbruhnila ruska revo-lucija in se je ruski narod poslužil te pra-vice v sili, ter je odpravil carizem in te-danjo rusko vlado, tedaj so naši državni-ki priznavali to. Če priznavajo v Rusiji, potem bodo morali, logično, priznavati tudi kje drugje. (Zivahna pohvala).

In sedaj vprašam: ali se hoče nemški narod v tem trenutku res identificirati s stališčem dr. Stölzela in se-li hoče izlasti nemško meščanstvo, takozvano — danes ta izraz ni posebno priljubljen — svobo-domiselno meščanstvo identificirati s tem stališčem? Ali so gospodje pozabili vso svojo minolost ali so pozabili leto 1848, in pa vlogo, ki jo je igralo tedaj nemško svobodno meščanstvo? Ali ste po-zabili na črno-rdeče-zlate barve — gos-podje moji? Je-li potrebno, da vam jaz kot Slovan kličem k zavesti pomembnost črno-rdeče-zlatih barv? Nemci morajo vendar vedeti, kaj pomenja črno-rdeče-zlata zastava: »Jz temne noči po krva-vem boju k zlati luči svobode!« Je-li to svoboda, zlata svoboda (Zivahna pohvala in ploskanje), ki jo imajo pred očmi gos-podje, ki še danes nosijo črno-rdeče-zlat trak na verižici ure? (Veselo in me-kljico).

Jako obžalovati je, da so se taki nazori izražali tu v tej zbornici. Na ta način bo sporazum nemogoč, kajti, ako glede temeljnih pravic ljudskega zastopa nismo edini in na jasnem, potem enostavno ni možno kako skupno delovanje. In, gos-poda moja, že opetovano se je v tej zbornici — v tej debati in v prejšnjih — naglašalo, da moramo priti do kakega sporazuma, da moramo pripraviti pot do miru med narodi v Avstriji, če hočemo potem s potrebnim povdrom nastopati napram inozemstvu in če hočemo zahtevati mir med narodi v inozemstvu. (Zivahna pohvala in ploska-nje).

Hrepenenje po miru.

Miru ne želi — menim jaz — nikdo ta-ko silno kot ravno južnoslovanski narod; in sicer moram — ne da bi bil formalno pooblaščen v to, — izjaviti tu, da toliko na tej, kolikor na oni strani državnih mej. Danes ga ni morda nobenega južnega Slovana, ki bi ne hrepenel po miru. Mi Slovani smo bili pač vojvotje ljudstvo do zadnjih časov — to je bila posledica raz-mer, zgodovinskega razvoja — toda, dovolj krvi smo prelili (pohvala), dovolj krvi za-se in za druge; hočemo priti sled-njič do mirnega dela. Mi, ki smo tako dolgo stali kot trden zid proti navalom azijskih trum, dočim se je v istem času zapadna Evropa mogla mirno raz-vijati in si ustvarjati svojo kulturo — mi hočemo pokazati slednjič, da tudi mi mo-remo mirno delati, da imamo svojo lastno kulturo in da hočemo razvijati to kulturo. (Zivahna pohvala).

Mi pa imamo še nek drug razlog in to

so grezote te vojne, ki niso morda niko-gar zdale tako, kot nas južne Slované. Poljaki imajo prav, da se prikožujejo, ali poljska mesta stoji še danes tako, kakor so bila pred vojno (Klic: Tako je! — Oporekanje). Prosim, Lvov in Varšava stojita še tu. (Poslanec dr. Trylowsky: Lvov ni poljsko mesto! — Veselost in mekljico). Govorim čisto splošno, niko-gar se nisem hotel dotakniti (Mej-klič!)

Gospoda moja! Ta mesta in istotako tudi maloruska so danes še obljudena in v teh mestih se razvija življenje, morda živahneje, nego je bilo pred vojno. Sedaj pa pojte, gospoda moja, na Balkan, v so-vražne dežele in našo Bosno in Hercego-vino, v Dalmacijo, in videli boste, da od nekaj cvetočih naselbin, od nekaj cve-točih vasi in mest so le še ruševine. (Klic: Isto je v vzhodni Galiciji!). Da, v posa-menznih krajih. Pri nas je vse opustošeno in zapuščeno, in sicer ne le po sili in po-trebi vojne, marveč se je zgodilo po sa-movoljnih činih naših lastnih oblastí, po besnenju proti vsemu, kar nosi slovansko ime, in na tak način, kakor ga pač od-bitke na Kosovem polju Evropa ni videla več. In, gospodje moji, kam pridemo? Mož je ločen od svoje žene, otroke — tako se je zgodilo z mnogimi — mladence in starše so odirali v ujetništvo, ki spo-minja na rimske in grške čase. Omenjam le, da so iz Niša in okolice Bolgari odti-rali 30.000 Srbov v Malo Azijo.

Predsednik je prekinil: Prosim, gospod govornik, odmerjen vam čas je potekel.

Poslanec dr. Rybář: Neham takej.

Vodila se je proti nam direktno iztre-bljevalna in uničevalna vojna in se obračamo tu do naše vlade in do vlade en-entnih držav, naj v interesu obrambne južnega Slovanstva napravijo konec temu besnenju, temu prelivanju krvi. Ententine države pravijo, da so šle v vojno, da rešijo Srbijo, ali Srbov in južnih Slovanov ne rešijo; ne bo nikogar tu, ki bi mogel potem uživati blagoslove miru!

Gospoda moja! Zaključiti moram, ker je čas molega govora potekel. Zaključiti hočem le z izjavo, oziroma z apalom, ki nadoveže tam, kjer sem začel: sedanja vojna je povratek v najhujšo barbarstvo, mednarodno pravo ni več obstojalo, povsodi je nastopilo opustošenje, kakršnje-ga morda še ni videl svet. Porablja so se nakruteja bojna sredstva in bojne me-tode. Prepričan sem, da bodo v bodočih časih le z grozo mislili na to vojno in da pridejo do uverjenja, da do take vojne ne sme priti več, da se ne sme več po-navljati to, kar se je zgodilo tu. Močno jamstvo proti ponovitvi take vojne pa bi bilo dano že s tem, da bi odločitev o vojni in miru ne bila dana v roke posadke, marveč v roke narodov. In ta misel je v poudinkih državah že uresničena. Uvelja-viti se mora povsod. Demokracija je na pohodu. Je na pohodu ne le v Rusiji, ampak tudi v centralnih državah. Demokra-cija zmaga — o tem sem uverjen — in nam priinese potem tudi trajen mir. (Zi-vahna pohvala in ploskanje. Govorniku so čestitali).

Brezustavno stanje v Bosni in Hercegovini.

Interpelacija poslancev dra. Korošca, profesorja Spiničiča, dra. Baljaka in tovarišev na ministrskega predsednika v seji zbornice poslancev dne 28. junija 1917.

V smislu zakona z dne 22. februarja 1880, drž. z. št. 18, je c. kr. avstrijska vlada opravljena in obvezana, da vpliva na načela uprave v Bosni in Hercego-vini.

Operti na ta pozitivni zakoniti predpis in izpolnjevalje svojo narodno dolžnost smo smatrali za absolutno potrebno, da uteme-ljimo in stavimo to interpelacijo.

Ustava za Bosno in Hercegovino je bila dana po cesarju Franu Josipu I. in raz-glašena dne 17. februarja 1910.

V najvišem ročnem pismu od dne 5. oktobra 1908., s katerim so se odredila pripravljala dela za bosensko-hercegov-sko ustavo, vidimo izražena nastopna načela.

»Kot nepremičen cilj mi je pred očmi in je moja trdna volja, da se pripadni-kom Bosne in Hercegovine davele in zagotove državljanske pravice. Razum svobode osebe in vere, varnosti lastni-ne, časti, šog in običajev, varovanja hišne pravice, ki so že po obstoječih zakonih zagotovljeni, se ima spoštovati svobodno preseljevanje, kakor tudi pi-senska tajnost; sodstvo po pristojnem sodniku, peticijsko pravo, pravico do združevanja in zborovanja je postaviti pod izrecno zakonito zaščito. Prežet po prepričanju, da dovolitev ustavnih na-prav nujno zahtevata: kulturno sta-nje prebivalstva in potreba izdatnega zagajenja zakonito pripoznanih in ti-stih državljanskih pravic, ki se imajo že pripoznati, odrejam s tem, da se po-trebam prebivalstva po primerni so-udeležbi na oskrbovanju deželnih stva-ri zadosti z deželnim zastopstvom.«

Prisla je aneksijska kriza, ki je pone-majla ogrožanje svetovnega miru in je bila

PODLISTEK.

Millionar, ki je izginil.

Roman. Francoski spisal Evgen Chavette.

In čudno! Nekam čudno se mu je skremžil obraz, ko je zagledal sliko, ka-tero je drugade gledal vedno s tako veli-kim spoštovanjem.

IV.

Radovednost pariškega občinstva se je tedaj kot dandanes vnela prav hit-ro, a je prav tako hitro tudi ugašala. Za-to je tudi v Brichetovi palači, kjer je bilo prve dni vsa sila posetnikov, kmalu zopet nastal mir, in Brichet je živel le še sam zase in skoraj ni več zapuščal svojega doma. Prijateljem, ki so mu očitali samo-tarjenje, je odgovarjal:

— Nadeknašiti si hočem srečo, ki sem

